

3. Zarzut trzeci dotyczący odparcia argumentu ESDZ, który ogranicza się do podniesienia dokonanego cofnięcia bez udzielenia odpowiedzi co do istoty na wniesione zażalenie, a także braku uzasadnienia oddalenia zażalenia w przedmiocie niezgodności z prawem wprowadzonego ograniczenia prawa do dostępu.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia służbowego i naruszenia regulaminu pracowniczego ze względu na stronniczość i konflikt interesów po stronie autorów zaskarżonych decyzji.

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności ugody i cofnięcia skargi w sprawie T-507/20 skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczący winy umyślnej i nieważności ugody zawartej w ramach postępowania w sprawie T-507/20.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący nieposzanowania ugody i nierzetelnego powołania się przez ESDZ na powagę rzeczy osądzonej.

-
- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2022 r. – Intel Corporation/Komisja

(Sprawa T-417/22)

(2022/C 318/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, adwokat B. Meyring)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- a) nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania w kwocie 593 177 661,75 EUR odpowiadającej kwocie odsetek za zwłokę od kwoty głównej w wysokości 1 060 000 000 EUR według stopy procentowej stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansujących w pierwszym dniu miesiąca, w którym wydano decyzję Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 Intel (zwaną dalej „omawianą decyzją”) (tzn. 1,25 %), powiększonej o 3,5 punktu procentowego (lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą), w odniesieniu do okresu od 13 sierpnia 2009 r. (dnia tymczasowej zapłaty grzywny przez spółkę Intel) do 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję Europejską), pomniejszonej o już zapłaconą Komisji przez spółkę Intel kwotę odsetek w wysokości 38 059 598,52 EUR;
- b) nakazanie Komisji zapłaty odsetek od kwoty objętej żądaniem, o którym mowa w lit. a) powyżej, w odniesieniu do okresu od 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję) lub, tytułem żądania ewentualnego, od 28 kwietnia 2022 r. (dnia wniesienia pierwszej skargi spółki Intel odnośnie do zapłaty odsetek) lub od dnia 6 lipca 2022 r. (dnia wniesienia niniejszej skargi) lub, tytułem dalszego żądania ewentualnego, od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, do dnia, w którym Komisja faktycznie wypłaci tę kwotę, wykonując wyrok uwzględniający skargę w niniejszej sprawie, według stopy procentowej stosowanej przez EBC do operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą;

c) ponadto lub tytułem żądania ewentualnego:

- (i) stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji Komisji w sprawie odmowy zwrotu odsetek za zwłokę i nakazanie jej dokonania ich zwrotu w takich samych kwotach, jak objęte żądaniami w lit. a) i b) powyżej; lub
- (ii) ewentualnie, stwierdzenie, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa ze względu na niedokonanie na rzecz spółki Intel zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty głównej grzywny zwróconej w następstwie stwierdzenia nieważności omawianej decyzji i nakazanie Komisji dokonania owego zwrotu w takich samych kwotach, jak objęte żądaniem w lit. a) i b) powyżej.

d) niezależnie od rozstrzygnięcia, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez spółkę Intel oraz kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie T-236/22 (zwanej dalej „pierwszą skargą spółki Intel odnośnie do zapłaty odsetek”), spółka Intel zażądała zapłaty odsetek za zwłokę (oraz odsetek należnych od odsetek za zwłokę) w związku ze stwierdzeniem nieważności art. 2 omawianej decyzji, które zdaniem strony skarżącej nie zostały zapłacone przez Komisję. Komisja nadal nie zapłaciła tych odsetek. Niemniej jednak kontaktowała się ona od tego czasu ze spółką Intel w następstwie wniesienia pierwszej skargi spółki Intel odnośnie zapłaty odsetek i przedstawiła nowe przyczyny swej odmowy zapłaty owych odsetek. W niniejszej skardze, wniesionej w ramach działania zapobiegawczego w świetle braku pewności wynikającego z treści wymiany pism z Komisją, spółka Intel kwestionuje tę wymianę pism. Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Po pierwsze, na podstawie art. 268 TFUE w związku z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej strona skarżąca wnosi o zapłatę odszkodowania oraz odpowiednich odsetek z tytułu poniesionej szkody ze względu na odmowę zapłaty przez Komisję Europejską odsetek za zwłokę od kwoty głównej grzywny zwróconej w następstwie stwierdzenia w wyroku T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19 nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 Intel. W tym względzie strona skarżąca opiera się na obowiązku podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku uchylającego grzywnę na podstawie art. 266 TFUE, co obejmuje zapłatę odsetek za zwłokę. Komisja niesłusznie utrzymuje, że w odniesieniu do żądania w przedmiocie odpowiedzialności pozaumownej termin rozpoczyna bieg od dnia tymczasowej zapłaty grzywny.
2. Po drugie, ponadto lub tytułem żądania ewentualnego, na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji Komisji o odmowie zwrotu odsetek za zwłokę w wyżej wymienionej wysokości, co uzasadnione jest tym, że (i) jest to sprzeczne z art. 266 TFUE i (ii) błędnie określa dzień w którym, rozpoczyna się bieg terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej.
3. Po trzecie, na podstawie art. 265 TFUE, tytułem dalszego żądania ewentualnego w zakresie, w jakim Komisja nie zajęła ostatecznego stanowiska (mimo żądań strony skarżącej), strona skarżąca wnosi o stwierdzenie, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa ze względu na niedokonanie na rzecz spółki Intel zapłaty rzeczonych odsetek za zwłokę na podstawie art. 266 TFUE oraz nakazanie Komisji zapłaty owych odsetek za zwłokę w wyżej wymienionej wysokości.
4. Wyłącznie tytułem ewentualnym, strona skarżąca zapewnia, że jakakolwiek odmienna wykładnia rozporządzeń z 2002 r., 2012 r. lub 2018 r., która wyłączałaby zapłatę odsetek za zwłokę zgodnie z art. 266 TFUE, w rozumieniu nadanym im przez Trybunał i Sąd, skutkowałaby tym, iż właściwe przepisy naruszałyby prawo pierwotne Unii. W tych okolicznościach strona skarżąca podnosi pomocniczo ewentualny zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 266 TFUE i art. 277 TFUE.